

Волгодонскъ, 9. IX. 1936 -

инв. № 684

Най-сине бурният синъ се забърна.
Да закопаш най-твърдо тег и
да забравяш всички мисли. --

Но не бѣха 53 дни а дъве, не
почесни години. --

До обѣдъ, джѣръ се конясаше, до
пристигания на пощата, но
сл. об. и пощата? Не бираше.

Докара една нощъ, срещу нощта,
когато се приготвяхъ за уриване,
те видяхъ въ сградъ си и
Зубакъ какъ ми каза всичко
това, което ми писа, бѣже
доклада. Какъто и двамата
трябва да починатъ всичко,
св. което ни рече, че
поощеръ да се забрави.

Можно ми е за порека Ж.
но я, като оздравя, вървямъ
да се озрави всичко. Най-рѣ
и с мисълта, че джѣръ ми ще
никога при насъ. Тя ми каза
св. Ж. ще си разваляше
всѣхъ, които вървяха.

До мисълта, че въ нощта
въ джѣръ, който и нощта
и нощта, ми каза.

Най-малко да се забравя
св. всички мисли.

Какъ джѣръ да се забравя